

[Ministeren for offentlige arbejder.]

kunne der ikke på anden måde opnås det samme, uden at man satte håndlæsningsbestemmelsen i kraft? Kunne man ikke ved at bruge maskiner, f. eks. ved Siødæmningen, spare 500 000 kr. og bruge disse penge til at sætte andet arbejde i gang for? Ja, det lyder besnærende, men trænger man dybere ned i problemet, opdager man hurtigt, at foruden de vanskeligheder, der er ved at bevilge penge til den pågældende egn, hvor man altså har sat et stort arbejde i gang, vil der, hvis man skal påbegynde et andet arbejde, hvor der skal udbetales 500 000 kr. i arbejds løn, blive tale om en bevilling på mange gange de 500 000 kr., fordi udførelsen af arbejdet kræver mange andre udgifter end den egentlige arbejds løn, og skal man så også ved dette arbejde bruge maskiner, ja, så bliver der ikke meget arbejde at hente dér for de arbejdsløse.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed nævne, at jeg meget ofte har besøg af repræsentanter fra amter og kommuner, der over for mig fremhæver betydningen af at få dette eller hint vejarbejde i gang. Selvfølgelig peger de på, at arbejdet er af trafikalt betydning, men i næsten alle tilfælde fremhæver de lige så stærkt betydningen af at få deres arbejdsløse beskæftiget, og her er ikke bare tale om repræsentanter, som tilhører regeringspartierne, men i lige så høj grad om repræsentanter fra det konservative folkeparti og partiet venstre. Jeg tror, at disse kommunale repræsentanter stort set alle sammen er glade for den merbeskæftigelse, som er fremkommet til deres arbejdsløse.

Til trods for at denne sag ikke er gået stille af i den dertil indrettede presse, men tværtimod har været benyttet til meget stærke personlige angreb på mig, har jeg ikke personlig modtaget en eneste protest fra nogen repræsentant, det være sig fra amt, by eller sognekommuner. Der har været en sag fra Bornholm og én fra Svendborg amt, hvorfra man har henvendt sig vedrørende ændringer i de stillede betingelser, og der har været visse forhandlinger med vejdirektoratet om de teknisk og trafikalt begrundede dispensationer, jeg allerede har omtalt, men derudover ingen protester.

For en ordens skyld vil jeg gerne oplyse, at der ikke i ministeriet for offentlige ar-

bejder har været og ikke er planer om at indføre en bestemmelse om håndlæsning ved jordarbejder for andre anlægsarbejder end vejfundsarbejder samt de arbejder, som betales af krydsningsfonden. I øvrigt vil spørgsmålet om, hvorvidt vi til næste år, når der skal bevilges penge til vejfundsarbejder, stadig skal have denne bestemmelse i kraft, blive taget op til overvejelse i regeringen.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om valutaforhold m. v.

Valgt blev: *Chr. Christiansen, Einer-Jensen, Per Hækkerup, Peter Nielsen, Lars M. Olsen, Sofie Pedersen, Hans Rasmussen, A. C. Normann, Niels Andersen, Anker Lau, Erik Eriksen, Holmberg, Axel Kristensen, Sønderup, Weikop, Fanger og Aksel Møller*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om sømandsskat.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 289, fremsættelsen i tidenden sp. 485).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Knudsen: Jeg vil indlede de bemærkninger, jeg har at fremsætte til lovforslaget om sømandsskat, med at rette en tak til den højtærede finansminister og til det embedsmandsudvalg, der blev nedsat den 21. januar 1956, for det grundige og alligevel hurtige arbejde med forberedelse af lovforslaget.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg hellere havde set, at reformarbejdet vedrørende hele vor indkomstbeskatning var nået så langt frem, at vi ikke alene kunne gennemføre en beskatning af det løbende års indtægt for søens folk, men at vi samtidig kunne gøre det for alle skatteydere. Hvis det havde været tilfældet, havde vi ikke haft de besværligheder ved overgangen fra den ene beskatningsform til den anden for søfolkene, som dette lovforslags § 13 og de følgende paragraffer er udtryk